

- f) „Kadar ravnanje, ki domnevno povzroči zatrjevano škodo, zajema opustitev ravnanja, je zlasti potrebna gotovost, da je škodo povzročila očitana opustitev in da je ni moglo povzročiti ravnanje, ločeno od tistega, ki se očita toženi instituciji“: sklep Portela/Komisija ⁽⁸⁾. Drugače povedano, „tudi če bi“ ⁽⁹⁾ Komisija ravnala v skladu s svojo dolžnostjo zagotovitve, da so pogoji skladni s pravom Unije, to ne bi ničesar spremenilo, „saj je bil memorandum o soglasju podpisan po znižanju vrednosti vloge pritožnice pri BoC.“ ⁽¹⁰⁾ Splošno sodišče ponovno ni presojalo trditve pritožnice: glej med drugim točki (d) in (e) zgoraj.
- g) Dalje in podredno je Splošno sodišče napačno presodilo dejstva, ker je menilo, da je bil memorandum o soglasju podpisan po znižanju vlog v vseh primerih. V primeru BoC do končnega znižanja v vrednosti ni prišlo po podpisu memoranduma o soglasju 26. aprila 2013, temveč konec junija 2013.
2. Če bi Sodišče štelo, da sta nasprotni stranki lahko pravno ravnali kot instituciji EU, bi iz tega sledilo, da odločitev Splošnega sodišča glede drugega dela predloga [za razglasitev ničnosti], navedenega v točkah od 55 do 60 sklepa *a fortiori* postane brezpredmetna.

⁽¹⁾ Točka 45 sklepa Splošnega sodišča.

⁽²⁾ Sodba Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Točka 45 sklepa.

⁽⁴⁾ Točka 45 sklepa.

⁽⁵⁾ Glej tudi točki 112 in 163.

⁽⁶⁾ Točka 43 sklepa in sklep z dne 4. julija 2013, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon/Komisija in drugi (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Točka 54 sklepa.

⁽⁸⁾ Sklep z dne 17. decembra 2008, Portela/Komisija (T-137/07, EU:T:2008:589, točka 80).

⁽⁹⁾ Sodba z dne 25. junija 1997, Perillo/Komisija (T-7/96, Recueil, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Točka 54 sklepa.

Pritožba, ki so jo Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou in Lilia Papachristofi vložili 12. januarja 2015 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. novembra 2014 v zadevi T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou in Lilia Papachristofi/Evropska komisija in Evropska centralna banka

(Zadeva C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou in Lilia Papachristofi (zastopniki: C. Paschalides, Solicitor, A. Paschalides, dikigoros in A. Riza QC)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija in Evropska centralna banka

Predlog

Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

— pritožbo dopusti, zavrne ugovore nasprotnih strank in jima naloži plačilo stroškov pred Sodiščem in Splošnim sodiščem ter zadevo meritorno obravnava.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Splošno sodišče naj bi pri presoji vrste predlogov v svojem sklepu kršilo pravo EU, kot sledi.

- a) Splošno sodišče se je oprlo na to, da „naloge, ki so s Pogodbo o EMS poverjene Komisiji [...], ne zajemajo nobene lastne pristojnosti za odločanje in [...] da so dejavnosti, ki jih instituciji opravljata na podlagi te pogodbe, povezane le z EMS“⁽¹⁾, ne da bi kakor koli presojalo učinek pravnega predloga, ki ga je sprejelo v točki 48, da Komisija „ni prepustila učinkovitega nadzora nad svojo poglavitno vlogo odločanja na podlagi člena 136(3) [PDEU] v skladu s pristojnostmi, ki jih ima na podlagi člena 17 [PEU], da ravna kot institucija EU, ki je zadolžena za zagotavljanje, da so akti, sprejeti na podlagi Pogodbe o EMS, v skladu s pravom Unije“.
- b) Navedeno je, da je Sodišče v zadevi Pringle⁽²⁾, na katero se je oprlo Splošno sodišče⁽³⁾, odločilo, da čeprav Komisija in ECB zavezujeta le EMS⁽⁴⁾, kljub temu med drugim⁽⁵⁾ v točki 164 te zadeve ugotovilo, da „[lahko Komisija] [n] a podlagi nalog, ki ji jih poverja Pogodba o EMS, [...] – kot določa člen 13(3) in (4) te pogodbe – tudi skrbi za to, da so memorandumi o soglasju, ki jih sklene EMS, v skladu s pravom Unije“, v točki 174 pa, da „[mora biti] [n]a podlagi člena 13(3) [Pogodbe o EMS] memorandum o soglasju, dosežen s pogajanjem z državo članico, ki zaprosi za pomoč za stabilnost, popolnoma skladen s pravom Unije“.
- c) Trditev „Odškodninski zahtevek zoper EU, ki temelji zgolj na nezakonitosti akta ali ravnanja, ki ga ni sprejela institucija EU ali njeni uslužbenci, je treba zavreči kot nedopusten“⁽⁶⁾ se je uporabila brez presoje trditev v pisnih stališčih pritožnikov, da [...] „je ECB [moralala] delovati kot [institucija EU], saj EMS ni mogel zakonito izvajati učinkovitega nadzora nad prisilnimi ukrepi na podlagi prava Unije, da bi dopustil in/ali delal in/ali ravnal v skladu z grožnjo. Navedeni prisilni ukrepi so v izključni pristojnosti ECB [...], pri čemer učinkovitega nadzora nad njimi po pravu Unije ni mogoče prepustiti“.
- d) „Ravnanje, ki naj bi povzročilo zatrjevano škodo, je opustitev ravnanja Komisije pri podpisu memoranduma o soglasju. Vendar je bil memorandum o soglasju podpisan po znižanju vrednosti vlog pritožnikov. [...] Do tega znižanja je dejansko prišlo ob začetku veljavnosti [ukrepov z dne 29. marca 2013]. Zato za pritožnike ni mogoče šteti, da so s potrebno gotovostjo dokazali, da je škoda, za katero zatrjujejo, da so jo utrpeli, dejansko povzročila opustitev, ki se očita Komisiji.“⁽⁷⁾ Ta predlog ne upošteva predloga pritožnikov, navedenega v točki 41 navedenega sklepa, „da je bila pritožnikom škoda, za katero zahtevajo odškodnino na podlagi člena 268 [PDEU] in 349 [PDEU], povzročena s pogoji, priloženimi [FAF] in predloženimi [Republiki Ciper] 26. aprila 2013, in načinom, kako sta jih Komisija in ECB zahtevali.“ Način, kako so bili zahtevani, zajema to, da Komisija ni zagotovila, da je pogojevanje v skladu s pravom Unije, in pa grožnjo ECB, da bo prekinila dobavo evra Cipru, kar sta bila trajajoče ravnanje oziroma opustitev, ki sta se začela 15. marca 2013 in končala z zahtevo po uskladitvi s pogoji 29. marca 2013.
- e) Vsebina memoranduma o soglasju se je izpodbijala, ker se je sklicevala na predhodno obveznost uskladitve s pogoji, ki je *ex hypothesi* nastala pred znižanjem vrednosti vlog pritožnikov, česar naj Splošno sodišče ne bi presojalo kot sestavnega dela ravnanja.
- f) „Kadar ravnanje, ki domnevno povzroči zatrjevano škodo, zajema opustitev ravnanja, je zlasti potrebna gotovost, da je škoda povzročila očitana opustitev in da je ni moglo povzročiti ravnanje, ločeno od tistega, ki se očita toženi instituciji“: sklep Portela/Komisija⁽⁸⁾. Drugače povedano, „tudi če bi“⁽⁹⁾ Komisija ravnala v skladu s svojo dolžnostjo zagotovitve, da so pogoji skladni s pravom Unije, to ne bi ničesar spremenilo, „saj je bil memorandum o soglasju podpisan po znižanju vrednosti vlog pritožnikov pri BoC.“⁽¹⁰⁾ Splošno sodišče ponovno ni presojalo trditev pritožnikov: glej med drugim točki (d) in (e) zgoraj.
- g) Dalje in podredno je Splošno sodišče storilo napačno presodilo dejstva, ker je menilo, da je bil memorandum o soglasju podpisan po znižanju vlog v vseh primerih. V primeru BoC do končnega znižanja v vrednosti ni prišlo po podpisu memoranduma o soglasju 26. aprila 2013, temveč konec junija 2013.

2. Če bi Sodišče štelo, da sta nasprotni stranki lahko pravno ravnali kot instituciji EU, bi iz tega sledilo, da odločitev Splošnega sodišča glede drugega dela predloga [za razglasitev ničnosti], navedenega v točkah od 55 do 60 sklepa *afortiori* postane brezpredmetna.

⁽¹⁾ Točka 45 sklepa Splošnega sodišča.

⁽²⁾ Sodba Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Točka 45 sklepa.

⁽⁴⁾ Točka 45 sklepa.

⁽⁵⁾ Glej tudi točki 112 in 163.

⁽⁶⁾ Točka 43 sklepa in sklep z dne 4. julija 2013, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon/Komisija in drugi (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Točka 54 sklepa.

⁽⁸⁾ Sklep z dne 17. decembra 2008, Portela/Komisija (T-137/07, EU:T:2008:589, točka 80).

⁽⁹⁾ Sodba z dne 25. junija 1997, Perillo/Komisija (T-7/96, Recueil, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Točka 54 sklepa.

Pritožba, ki sta jo Christos Theophilou in Eleni Theophilou vložila 12. januarja 2015 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. novembra 2014 v zadevi T-293/13, Christos Theophilou in Eleni Theophilou/Evropska komisija in Evropska centralna banka

(Zadeva C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnika: Christos Theophilou in Eleni Theophilou (zastopniki: C. Paschalides, Solicitor, A. Paschalides, dikigoros in A. Riza QC)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija in Evropska centralna banka

Predlog

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— dovoli pritožbo, zavrne predloge toženih strank in jim naloži plačilo stroškov pred Sodiščem in Splošnim sodiščem ter vsebinsko odloči o zadevi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Splošno sodišče je v sklepu pri presoji več predlogov kršilo pravo EU kot sledi.

- a) Splošno sodišče je navedlo, da „naloge, ki so s Pogodbo o EMS poverjene Komisiji [...], ne zajemajo nobene lastne pristojnosti za odločanje in da [...] so dejavnosti, ki jih instituciji opravljata na podlagi te pogodbe, povezane le z EMS“ ⁽¹⁾, ne da bi kakorkoli ocenilo vpliv pravnih stališč, ki jih je sprejelo v točki 48, da Komisija „ni prepustila učinkovitega nadzora nad svojo vlogo v postopku odločanja na podlagi člena 136(3) PDEU v skladu s pristojnostmi, ki so ji priznane s členom 17 PEU, da deluje kot institucija [Unije], odgovorna za zagotavljanje skladnosti [aktov, sklenjenih na podlagi Pogodbe o EMS], s pravom Unije“.